

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Prokopa a přísedících Zdeňky Hrochové a Josefa Jahna v hlavním líčení konaném dne **20. září 2022**

takto:

Obžalovaný

je vinen, že

přesně nezjištěného dne v průběhu měsíce dubna 2021 v odpoledních hodinách v
v objektu hotelu v pokoji č. měl v jednom přísnadě oboustranně
dobrovolný pohlavní styk ve formě soulože s poškozenou nezletilou
, přestože věděl, že nemusela v té době dovršit věku 15 let a s tímto musel být
srozuměn,

tedy

vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

čímž spáchal

zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody v trvání 15 (patnáct) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon tohoto trestu
podmíněně odkládá na **zkušební dobu v délce 24 (dvacet čtyři) měsíců.**

Odůvodnění:

1. Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

I. Okruh provedených důkazů

2. V hlavním líčení byl vyslechnut obžalovaný jehož výpověď byla rovněž čtena postupem podle § 207 odst. 2 trestního řádu. Přehrán byl podle § 102 odst. 2 trestního řádu záznam o výsledku svědkyně mladší 18 let, poškozené Čteny byly svědecké výpovědi a úřední záznamy o podaných vysvětleních svědků

Dále byly provedeny **listinné důkazy**, a to lékařská zpráva gynekologické ambulance Nemocnice Tábor o vyšetření poškozené instagramová komunikace mezi poškozenou a protokoly o ohledání věci, včetně CD (facebookové komunikace poškozené s obžalovaným a s dalšími osobami), resp. vyhodnocení, zprávy k osobě poškozené, přehledy exekucí obžalovaného, zpráva OSSZ a osobní výkazy obžalovaného. Obsah podstatných listin je citován níže.

II. Skutkové a právní hodnocení

3. Obžalovaný v **přípravném řízení** doznal, že vykonal s poškozenou pohlavní styk. Uvedl, že se s poškozenou se seznámil na sociální síti facebook. Komunikovali spolu 3 až 4 měsíce. Několikrát se během té doby potkali náhodně na ulici, poznali se podle fotografií. U Jordánu s poškozenou nikdy nebyl. O svém věku nikdy nemluvila, odhadoval, že jí je šestnáct až sedmáct let. V dubnu 2021 napsal poškozené o cigaretu, resp. jestli by nemohla zajít k němu na cigaretu. Poškozená souhlasila, přišla za ním do hotelu kde v tu dobu bydlel. Obžalovaný měl tzv. vypito, měl asi láhev a půl vodky, 0,75 l, má ale výdrž, takže opilý nebyl. Věděl, co dělá. přišla, on si pro ni došel dolů a vzal ji na pokoj. Povíдали si, poškozená pila údajně vlastní donesený alkohol. Obžalovaný jí pití nenabízel, již měl problém z toho, že nabízel pití osobám mladším osmnáct let. Následně se začali líbat, svlékli se dole, do půl těla. On ležel dole, ona na něm. Mazlili se, třeli se, ona byla aktivní a hrála si se ním. Byla zkušená, podle jeho názoru už nebyla panna. „Zkušenostmi předčila očekávání“ obžalovaného. Došlo k pohlavnímu styku, svůj penis jí strčil do pochvy pouze částečně, poškozená mu řekla, že dále nechce pokračovat a on svého jednání zanechal. Ochranu nepoužil, nemyslel na to. Připouští, že jí poslal video, na kterém masturbuje, snímek svalů na bříše. Ona mu zasílala fotografie ve spodním prádle. Po této události ještě byli v písemném kontaktu, ale nesešli se, protože již na ni neměl čas. Oznamila to zřejmě proto, že chtěla s obžalovaným mít vztah, ale on nechtěl.

4. U **hlavního líčení** obžalovaný uvedl, že to, co uvedl na policii, není všechno pravda. Není pravdou, že se s poškozenou svlékli a byli v posteli, pouze se líbali. Byli oblečení, pouze se mazlili přes oblečení. Na pohlavní orgány jí nesahal, pohlavní styk spolu neměli. Obtížně se na to upamatovává. Nestává se mu často, že je v podobné situaci s dívkou na pokoji, reálně tři čtvrtě roku s nic neměl s žádnou dívkou. Byl tam alkohol, je to dost dlouho. Mrzí jej, že to v první výpovědi uvedl. Pokud uváděl, že poškozená „zkušenostmi předčila jeho očekávání“, myslel to tak, že dobře líbala. Pohyby těla, rukou mluví za všechno, proto si myslel, že asi už něco měla. Po skutku skončil komunikaci, protože se sama neozývala (čl. 97 a násl. spisu). Obžalovaný rád ignoruje lidi, nemělo to souvislost s tím, že by měli mít pohlavní styk. Její věk neřešil, protože se jen líbali.

Poškozená mu neřekla, kolik jí je let. Sice tvrdí, že ano, resp. že mu jej sdělila její kamarádka ale není to pravda. Pokud byly obžalovanému předestřeny snímky poškozené, uvedl, že má odjakživa „blbý tipování věku.“ Snímky nebo videa, jak masturbuje, jí obžalovaný posílal pro zábavu. Venku s ní fakticky nebyl, pouze se potkali.

5. Soud výpovědi obžalovaného u hlavního líčení neuvěřil. Považuje za prokázané, že obžalovaný hovořil pravdu ve svém výslechu na policii, nikoli u soudu. Obžalovaný se soudu jeví jako bystrý, komunikativní - až protřelý - mladý muž, povoláním je ostatně číšník. Soud považuje za nepravděpodobné, že by se u výslechu 11. 1. 2022 nepamatoval na to, zda měl v dubnu 2021 sex s poškozenou, a proto, právě z důvodu ztráty paměti by se - za přítomnosti obhájkyň - skutkově bohatě, barvitě doznal k žalovanému zločinu. Nestává se, že by se pachatel doznával ke zločinu proto, že si nepamatuje, zda jej spáchal. Obžalovaný uvádí, že nebyl zcela opilý, věděl, co dělá. Jeho výpověď na policii není povrchní, ve své výpovědi líčí úplné detaily skutku. To, jak poškozenou pozval (či spíše vylákal), na hotel, přesně si pamatoval, kolik alkoholu vypil. Jen na okraj je nutno poznamenat, že obžaloba netvrdí, že inkriminovaného večera poškozenou opil (v takovém případě by jeho jednání mohlo být kvalifikováno jako znásilnění). Sama poškozená uvádí, že si jenom lehce upila alkoholu a podle výpovědi dalších svědků z řad rodinných příslušníků po příchodu domů opilá nebyla. Dále detailně popisuje pohlavní styk s poškozenou, co vše neměli oba na sobě a do jaké fáze styk dospěl, atp.

6. Tvrzení o tom, jak moc byla (tehdy dvanáctiletá) v intimní oblasti zkušená, jak si pohlavní styk „užívala“ a s obžalovaným si „hrála,“ ovšem fabulace bude. Má podle přesvědčení soudu za účel bagatelizovat dopad jednání obžalovaného. Pokud poškozená již byla údajně v intimní sféře života zkušená, vlastně by obžalovaný pohlavně nezneužil dítě, ale spal by se ženou. Mimoto tím naznačuje, že i proto se mohla jevit starší patnácti let. Soud prováděl k důkazu záznam o výpovědi nezletilé ne proto, aby zjistil obsah výpovědi, který je k dispozici v prepisu, ale aby posoudil nonverbální způsob podání její výpovědi z hlediska věrohodnosti. Aby měl možnost zhodnotit, jak je poškozená rozumově vyspělá a v neposlední řadě její vzhled, pokud jde o tvrzení obžalovaného, že poškozená fyzicky působila na šestnáct až sedmnáct let. Soud uzavírá, že poškozená se nevyjadřuje v žádném případě jako šestnácti či sedmnáctiletá dívka. Její prezentace události je velmi prostinká až primitivní. Chováním působí velmi dětsky. Jakkoliv se v komunikaci na sociálních sítích, která je součástí spisového materiálu, vyjadřuje protřele až vulgárně a místy předstírá pohlavní vyspělost, z její výpovědi je zřejmé, že sexuální zkušenosti nemá, že mentálně je ještě dítětem.

Ze všech provedených důkazů vyplývá, že poškozená je – lhostejno zda vlivem výchovného prostředí či vlastních dispozic – výchovně zanedbaná. V komunikaci se svým okolím problematická. Rodině a přátelům lže, předvádí se, snaží se na sebe upoutat pozornost, kdy v prvé řadě neuváděla pravdu stran údajného znásilnění obžalovaným. Její prezentace na sociálních sítích je velmi obscénní, i v tom se soud s obhajobou shoduje. Nemůže však obhajobě přisvědčit v tom, zda takový profil oběti brání uvěřit rozhodným skutkovým tvrzením. Podobná situace není v soudní praxi u trestných činů podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku neobvyklá. Právě tento typ dívek z městské subkultury mladých lidí, kteří vedou velmi problematický životní styl, bývá naprosto běžně obětí pohlavního zneužití. Výchovné problémy takových dětí, např. právě sklony před přáteli předstírat neexistující intimní zkušenosti, lhaní rodičům, kouření a pití apod., však nediskvalifikují podobné dívky z možnosti, aby bylo soudem uvěřeno jejich tvrzením o tom, že s nimi pachatel vykonal sex. není v obecné rovině věrohodný svědek, ale soud se domnívá, že jejímu vyličení pohlavního styku a okolností, za nichž k němu došlo (čl. 32 až 33 spisu), je možno uvěřit. Zvláště, když jej v podstatě obdobně líčí ve své výpovědi na policii obžalovaný. Není pravděpodobné, že by si incident vymyslela poškozená a současně (ze soudu neznámého důvodu) i obžalovaný.

7. Pokud pak obhajoba v závěrečné řeči naráží na gynekologickou prohlídku a skutečnost, že poškozená je virgo intacta, na čl. 27 spisu je jasně uvedeno, že genitální hymen je volně prostupný pro jeden až dva prsty, poševní vchod je volně prostupný. Lékařka uvádí, že se nemůže vyjádřit k tomu, zda došlo ke styku (tzn. že jej nevyklučuje), či zda byl poševní vchod (hymenální okraj) rozšířen jiným způsobem (např. masturbací). Lékařská zpráva však nevyklučuje pravdivost tvrzení obžalovaného, že poškozené strčil do pochvy penis pouze částečně.

8. Pokud jde konečně o otázku srozumění obžalovaného s tím, že poškozené ještě nemuselo být patnáct let a návrh obhajoby, aby obžalovaný byl z tohoto důvodu, za uplatnění zásady *in dubio pro reo*, zproštěn obžaloby: Soud pozměnil popis skutku a nahradil závěr o tom, že obžalovaný věděl, že nedovršila věku patnácti let za přesnější vyjádření v tom smyslu, že byl srozuměn s tím, že nemusela dovršit tohoto věku. Obžaloba vycházela z tvrzení poškozené, že obžalovaný věděl, že jí není patnáct let, že znal její věk. Poškozená však ve své výpovědi na toto téma není příliš přesvědčivá, svá tvrzení mění (viz zpráva na čl. 235 spisu) a odkazuje na svědkyni .

, která však její vyjádření nepotvrzuje. Soud ovšem konstatuje, že není rozhodné, zda obžalovaný věděl, kolik je poškozené let. Obžalovaný se žalovaného zločinu dopustil v úmyslu nepřímém, ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákona. Musel být totiž alespoň srozuměn s tím, že dívka tohoto vystupování a fyzického vzhledu může být věkově pod zákonnou hranicí, přípustnou pro pohlavní styk.

Věkový odstup mezi obžalovaným a poškozenou byl vysoký, poškozená nebyla ve věku, který by se ani blížil patnácti letům. Nejevila se, ani nekomunikovala jako o tři, čtyři roky starší dívka. Z gynekologického vyšetření vyplývá, že měla v podstatě stále ještě nedospělé pohlavní orgány a že byla panna.

Na vině byl evidentně dosti neromantický způsob, jak obžalovaný poškozenou svedl. Přiopil se a pozval si ji na hotel. Zde s ní vykonal soulož a v následující době s ní přestal komunikovat. Pokud obžalovaný v podstatě nic nevěděl, neměl s ní mít vůbec intimní styk. Soud nepředpokládá, že by měla pohlavnímu styku mezi partnery předcházet legitimace. Je však vyloučeno, aby byl zproštěn obžaloby pachatel, který si pozve do soukromí hotelového pokoje v podstatě jemu neznámé dítě, vykonal na něm pohlavní styk a pak jednoduše prohlásí - jako nyní obžalovaný -, že „nemá odhad na věk“ a že jemu se subjektivně oběť jevila jako starší. Obžalovaný byl - na rozdíl od poškozené - již zletilý. Pokud se chtěl zdržet spáchání zločinu, stačilo, aby projevil dost rozumu, zodpovědnosti, sebeúcty a ohleduplnosti k poškozené, informoval se o jejím věku a nechal ji být. Pokud mu vše toto scházelo a zákonem předpokládaný následek riskoval, jde o jasné zavinění ve formě nepřímého úmyslu, ve smyslu srozumění s možným důsledkem protiprávního jednání. Z výše uvedených důvodů soud uznal obžalovaného vinným zločinem pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku

III. Výrok o trestu

9. Při výroku o druhu a výměře trestu soud bere v úvahu kritéria stanovená § 38 a § 39 trestního zákoníku, tedy jednak povahu a závažnost projednávaného trestného činu a jednak poměry pachatele, tj. zásadu přiměřenosti (proporcionality) trestní sankce v širším slova smyslu, jednak také požadavek tzv. subsidiarity trestní sankce (§ 38 odst. 1, 2 trestního zákoníku). Při stanovení druhu trestu a jeho výměry pak soud přihlédne ve smyslu § 39 odst. 1, 2 trestního zákoníku k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu (jenž jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem). Dále soud přihlédne k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Mimoto soud přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Přihlédne též k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení, zda sjednal

dohodu o vině a trestu, prohlásil svou vinu nebo označil rozhodné skutečnosti za nesporné. Přihlédne konečně k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. Soud mimoto posuzuje existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku.

10. Soud v projednávané věci shledal dvě v zákonem vyjádřené okolnosti, svědčící ve prospěch obžalovaného, a to jednak předchozí bezúhonnost (§41 písm. p) trestního zákoníku) a skutečnost, že spáchal trestný čin v době skutku ve věku blízkém věku mladistvých (§ 41 písm. f) trestního zákoníku). Ačkoli své doznání odvolal, ve skutečnosti je soud přesvědčen, že projednávaného skutku litoval.

Přitěžuje mu především povaha a závažnost spáchaného zločinu. Je zapotřebí si uvědomit, v čem spočívá podstata jednání podřazeného pod § 187 odst. 1 trestního zákoníku. Pachatel může mít sex s dívkou mladší 15. let, která je sto pohlavního styku, neboť je fyzicky dostatečně vyspělá. Není však, právě jako v projednávaném případě, dostatečně vyspělá rozumově tak, aby mohla dát souhlas s jinak zdánlivě konsensuálním pohlavním stykem. Pachatel se tedy sice z trestněprávního hlediska formálně nedopouští znásilnění, ale fakticky jde o trestný čin velmi podobný, kdy za užití určité formy lsti zneužívá malých životních a sexuálních zkušeností prepubertální oběti. Někdy i nízké inteligence, absence vědomí vlastní důstojnosti, apod. zvláště, jde-li o dívky z městské subkultury mladých lidí, kteří vedou problematický život. Právě tento typ dětí přitom zasluhuje zvýšenou ochranu ze strany soudu, protože jsou handicapovány prostředím, z něhož vzešly, nemají dostatečnou ochranu ze strany rodiny a právě toho pachatelé zneužívají.

Zákonná úprava a výkladová praxe zejm. § 38 odst. 1, 2 trestního zákoníku a § 39 odst. 1 trestního zákoníku, jakož i existence polehčujících okolností, vedly soud k závěru, že obžalovanému není na místě ukládat trest nepodmíněný. Soud tedy v projednávaném případě ukládal trest nespojený s odnětím svobody, vyměřený v délce jednoho a půl roku, s podmíněným odkladem na dobu dvou let. Obžalovaný se upozorňuje na to, že jeho život bude sledován a soud apeluje na to, aby se v soukromém životě choval dospěle a zodpovědně.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce

tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 tr. řádu).

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **t ř e c h** vyhotoveních.

Tábor 20. září 2022

Mgr. Martin Prokop v. r.
předseda senátu